

Vježba 8.2. – Strukturni pristup rješavanju konflikta

Odgojno - obrazovni ciljevi	Učenici uče tehniku rješavanja konflikta, razumiju da Rješavanje problema uvelike ovisi o vještinama koje se mogu naučiti.
Nastavni materijali	Set materijala za učenike: "Rješavanje konflikta u šest koraka", časopisi i novine.

Postupak

1. Učitelj/ica opisuje konfliktnu situaciju u kojoj nema definiranog rješenja (primjer: jedan učenik ismijava drugog učenika koji dolazi iz strane zemlje i govori samo stranim naglaskom).

Situacija se može opisati kroz jedan mali igrokaz. Učenici razgovaraju kako riješiti konflikt. Prilikom raspravljanja, učenici mogu predvidjeti dijelove modela kojeg će kasnije koristiti u ovoj lekciji ili postavljati pitanja na koje model može dati odgovor.
2. Radni list pod naslovom "Rješavanje konflikta u šest stadija" dijeli se polovici učenika koji ga u miru čitaju.

Druga polovica učenika odabire izvješće o konfliktu iz časopisa ili novina. Mogu se također osloniti na vlastito osobno iskustvo ili na informacije iz prve ruke.
3. Učenici se razvrstavaju u grupe od po četiri od kojih su dva učenika pročitala rješenje problema a dva koja su definirala moguće konflikte.
4. Učenici odabiru jedan konflikt i testiraju ideje rješavanja konflikta.

Dvoje predstavljaju protivnike, druga dvojica glume medijatore, koristeći radni list kako bi našli rješenje.
5. Posljedična plenarna sjednica:
 - koje konflikte ste pokušali riješiti?
 - na koji način ste ih pokušali riješiti?
 - koji način (model) rješavanja konflikta vam je pomogao?

Varijacija

1. Učenici se usredotočuju na proučavanje primjera te uspoređuju svoja rješenja.
2. Kad se učenici upoznaju s procedurom ona se može primijeniti na rješavanje konfliktnih situacija koje se mogu dogoditi u razredu.

Materijali

(vidjeti iduću stranicu)

Materijal za učenike: rješavanje konflikta u šest koraka

1. Identificiranje potrebe. "Što trebate - što točno želite?"	Svaka osoba koja je uključena u konflikt trebala bi odgovoriti na ovo pitanje bez optuživanja ili krivljena druge strane.
2. Definiranje problema. "Što mislite u čemu je problem u ovom slučaju?"	Cijeli razred može pomoći pronaći odgovor koji će odgovoriti potrebama onih kojih se tiče. Protivnici moraju biti sposobni prihvatiti ovu definiciju.
3. Traženje brojnih rješenja. "Tko se može sjetiti mogućeg rješenja za problem?"	Svi učenici mogu doprinijeti sa svojim odgovorima. Odgovori se trebaju zapisati, bez komentiranja, osuđivanja, ili ocjenjivanja. Cilj ovog stadija jest da dođemo do najviše moguće rješenja.
4. Ocjenjivanje rješenja. "Biste li bili zadovoljni s ovim rješenjem?"	Svaka strana u konfliktu ocjenjuje alternative, objašnjavajući koje su prihvatljive a koje nisu.
5. Odlučivanje koja su rješenja najbolja. "Prihvaćaju li oboje ponuđeno rješenja? Je li se problem riješio?"	Treba biti razvidno da obje strane prihvaćaju rješenje. Moramo cijeniti njihove napore da pronađu rješenje.
6. Razmatranje primjene rješenja. "Hajde da još jednom porazgovaramo o rješenju i da budemo sigurni da je problem stvarno riješen."	Trebao bi se napraviti plan za evaluaciju rješenja. Ovisno o prirodi konflikta i dobi protivnika, evaluacija se može provesti nakon par minuta, sati ili dan kasnije.